

**1947****ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI<sup>1)</sup>**

z dnia 6 listopada 2003 r.

**w sprawie sposobów przeprowadzania zbiórek publicznych oraz zakresu kontroli nad tymi zbiórkami**

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. Nr 22, poz. 162, z późn. zm.<sup>2)</sup>) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zbiórka publiczna ofiar w gotówce może być przeprowadzona w formie:

- 1) dobrowolnych wpłat na konto, założone osobno dla każdej zbiórki publicznej przez przeprowadzającego zbiórkę publiczną;
- 2) zbierania ofiar do puszek kwestarskich oraz skarbon stacjonarnych, umieszczanych w obiektach, za zgodą ich właścicieli lub użytkowników;
- 3) sprzedaży cegiełek wartościowych;
- 4) sprzedaży przedmiotów.

§ 2. Zbieranie ofiar w naturze może być dozwolone tylko w przypadku, gdy wszystkie dary będą mogły być w niezmienionej postaci zużyte na cel określony w pozwoleniu.

§ 3. 1. Zbiórki publiczne mogą być prowadzone na wolnym powietrzu lub wewnątrz pomieszczeń, w obiektach publicznych lub prywatnych, za zgodą właścicieli tych obiektów.

2. Zbiórek publicznych nie przeprowadza się w urzędach administracji publicznej, na terenie szkół i placówek szkolnych oraz na terenach i obiektach pozostających pod zarządem władz wojskowych oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach organ administracji publicznej udzielający pozwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej, zwany dalej „organem”, może pozwolić na prowadzenie zbiórki publicznej w obiektach i na terenach, o których mowa w ust. 2.

§ 4. Organ może pozwolić na domokrężne zbieranie ofiar w formach określonych w § 1 i 2, gdy ze względu na teren, na którym zbiórka publiczna ma być przeprowadzona, lub ze względu na charakter zbiórki publicznej uzna to za społecznie uzasadnione, w szczególności gdy celem zbiórki publicznej jest pomoc ofiarom klęsk żywiołowych.

§ 5. 1. Puszki kwestarskie oraz skarby stacjonarne muszą być tak zabezpieczone, by ich otwarcie i wyjęcie zawartości było niemożliwe bez widocznego naruszenia zabezpieczenia.

2. Puszki kwestarskie oraz skarby stacjonarne muszą być ponumerowane, zaopatrzone w nazwę przeprowadzającego zbiórkę publiczną oraz jego adres.

3. Otwieranie skarbon stacjonarnych i przeliczanie zebranych ofiar odbywa się w obecności co najmniej dwóch osób, upoważnionych do tego przez przeprowadzającego zbiórkę.

4. Otwieranie puszek kwestarskich i przeliczanie zebranych ofiar odbywa się w obecności co najmniej dwóch osób, upoważnionych do tego przez przeprowadzającego zbiórkę publiczną, oraz osoby kwestujących.

§ 6. 1. Na każdej cegielce wartościowej sprzedawanej w ramach zbiórki publicznej umieszcza się nazwę przeprowadzającego zbiórkę, jego adres, kolejny numer cegielki, a także jej cenę. Cegielki wartościowe stanowią druki ścisłego zarachowania i powinny być sporządzone w sposób uniemożliwiający ich podrobienie.

2. Na cegielce, o której mowa w ust. 1, może być umieszczona informacja dotycząca celów zbiórki publicznej.

§ 7. Na każdym przedmiocie sprzedawanym w ramach zbiórki publicznej wyraźnie i w sposób trwały podaje się nazwę przeprowadzającego zbiórkę publiczną oraz cenę przedmiotu. Napisy te powinny wyróżniać przedmioty sprzedawane w ramach zbiórki publicznej od innych przedmiotów, znajdujących się w obrocie.

§ 8. 1. Legitymacja osoby przeprowadzającej zbiórkę publiczną, zwana dalej „legitymacją”, powinna zawierać: numer kolejny, nazwę przeprowadzającego

<sup>1)</sup> Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).

<sup>2)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1948 r. Nr 36, poz. 250, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1989 r. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2003 r. Nr 96, poz. 874.

zbiórkę i jego adres, cel zbiórki publicznej, nazwę organu, który udzielił pozwolenia, numer i datę wydanego pozwolenia, fotografię osoby przeprowadzającej zbiórkę publiczną, jej imię, nazwisko i adres oraz określenie terminu ważności legitymacji. Legitymacja powinna być podpisana przez osoby uprawnione do reprezentowania przeprowadzającego zbiórkę publiczną i potwierdzona pieczęcią tej instytucji.

2. Legitymacja osoby małoletniej, o której mowa w art. 7 ust. 1a pkt 2 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych, poza danymi określonymi w ust. 1, powinna zawierać również imię i nazwisko osoby pełnoletniej, odrębnie upoważnionej do nadzoru nad małoletnim.

§ 9. 1. Ubiegający się o udzielenie pozwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej przedstawia organowi plan przeprowadzenia zbiórki publicznej, który określa:

- 1) cel, na który mają być przeznaczone ofiary pochodzące ze zbiórki publicznej;
- 2) formy przeprowadzenia zbiórki publicznej;
- 3) termin rozpoczęcia i zakończenia zbiórki publicznej;
- 4) obszar, na którym zbiórka publiczna ma być prowadzona;
- 5) sposób informowania o prowadzonej zbiórce publicznej;
- 6) liczbę osób, które mają brać udział w zbiórce publicznej;
- 7) przewidywane koszty przeprowadzenia zbiórki publicznej, w tym rodzaj i wysokość poszczególnych wydatków.

2. W sytuacji, gdy ofiary pochodzące ze zbiórki publicznej wydatkowane będą poza granicami państwa, plan przeprowadzenia zbiórki publicznej powinien również wskazywać miejsce, gdzie będą wydatkowane zebrane ofiary.

§ 10. 1. Przeprowadzający zbiórkę publiczną prowadzi dokumentację dotyczącą przebiegu akcji zbiorczej, w formie rejestru, zawierającą następujące informacje:

- 1) komu, kiedy i jakie puszki kwestarskie, skarby stacjonarne, przedmioty i cegiełki wartościowe zostały wydane;
- 2) kiedy przeprowadzona zbiórka publiczna została zakończona;
- 3) sumę zebranych ofiar pieniężnych;
- 4) rodzaj i ilość zebranych ofiar w naturze.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, muszą być potwierdzone podpisami osób, które zbiórkę przeprowadzały i które odebrały zebrane ofiary.

3. Usuwanie wpisów bądź czynienie ich nieczytelnymi jest niedozwolone; dozwolone są przekreślenia dające możliwość odczytania przekreślonej treści.

§ 11. Przeprowadzający zbiórkę publiczną przechowuje dokumentację, o której mowa w § 10, przez okres dwóch lat od dnia zakończenia zbiórki.

§ 12. Publiczne ogłoszenie wyników zbiórki publicznej zawiera:

- 1) nazwę i siedzibę przeprowadzającego zbiórkę publiczną;
- 2) nazwę organu oraz datę i numer pozwolenia;
- 3) sumę zebranych ofiar pieniężnych, uwzględniającą ilość i rodzaj zebranych ofiar na poszczególne cele, według form zbiórki publicznej;
- 4) rodzaj i ilość zebranych ofiar w naturze;
- 5) wysokość kosztów przeprowadzenia zbiórki publicznej, z dokładnym wymienniem rodzaju i wysokości poszczególnych wydatków.

§ 13. Organ kontroluje przeprowadzane zbiórki publiczne w zakresie:

- 1) zgodności prowadzenia zbiórki publicznej z udzielonym pozwoleniem;
- 2) przestrzegania warunków i sposobów prowadzenia zbiórki publicznej;
- 3) ochrony bezpieczeństwa powszechnego, porządku publicznego, dóbr pozyskanych z ofiarności publicznej oraz dóbr osobistych obywateli;
- 4) sposobu zużytkowania zebranych ofiar.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.<sup>3)</sup>

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

*K. Janik*

<sup>3)</sup> Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad temi ziórkami (Dz. U. Nr 69, poz. 638), które utraciło moc z dniem 29 czerwca 2003 r., z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 874).